

NOWELIZACJA PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI

Krok w stronę uproszczenia
czy źródło nowych wątpliwości?

accace
One step ahead of your needs

WPROWADZENIE

Z początkiem 2025 roku weszła w życie nowelizacja podatku od nieruchomości, czyli zmiana ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Jej celem było uporządkowanie i doprecyzowanie definicji obiektów budowlanych oraz zasad ich opodatkowania. Nowelizacja stanowiła odpowiedź na wyrok Trybunału Konstytucyjnego, który zakwestionował zgodność dotychczasowych przepisów z Konstytucją. Wprowadziła m.in. nowe definicje budynku, budowli i obiektu budowlanego, określiła przesłanki trwałego związania z gruntem, a także wskazała, że dla uznania obiektu za budowlę kluczowe jest jego „wniesienie w wyniku robót budowlanych”.

Choć deklarowanym celem zmian było uproszczenie i ujednolicenie zasad opodatkowania, pierwsze miesiące obowiązywania nowych regulacji przyniosły liczne wątpliwości interpretacyjne. Wydawane interpretacje indywidualne wyraźnie pokazują profiskalne podejście organów podatkowych, które często nie uwzględniają wykładni celowościowej prawa. Coraz częściej obserwujemy rozszerzającą interpretację nowych przepisów, niekorzystną dla podatników – zwłaszcza w zakresie klasyfikacji budowli i urządzeń technicznych.

W niniejszej broszurze prezentujemy przegląd najnowszych interpretacji podatkowych dotyczących nowelizacji podatku od nieruchomości, wraz z praktycznymi wnioskami. Każdy z opisanych przypadków ilustruje, jak literalna wykładnia przepisów może odbiegać od intencji ustawodawcy oraz realiów prowadzenia działalności gospodarczej.

Zachęcamy Państwa do wykorzystania tej okazji do przeprowadzenia przeglądu środków trwałych oraz ponownej oceny obowiązków podatkowych. Zmienione przepisy i rozbieżne interpretacje mogą wiązać się z istotnym ryzykiem. Zespół Accace Poland pozostaje do Państwa dyspozycji – oferujemy kompleksowe wsparcie w zakresie klasyfikacji obiektów, analizy ryzyk oraz przygotowania do ewentualnych sporów z organami podatkowymi.

Czy mobilne kontenery wykorzystywane przez firmę budowlaną podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Pismo z dnia 6 lutego 2025 r. Urząd Miasta w Rzeszowie
FN-310.1.2025

Stanowisko wnioskodawcy:

- Kontenery są mobilne, czasowo ustawiane, nietrwale związane z gruntem (stoją na bloczkach/kostce).
- Nie mają fundamentów, nie wymagają pozwolenia budowlanego.
- Powstają w procesie przemysłowym, nie są wznoszone w wyniku robót budowlanych.
- W związku z tym nie spełniają definicji budynku ani budowli, zarówno w stanie prawnym do 31.12.2024 r., jak i od 1.01.2025 r.
- Zdaniem Spółki nie powinny być opodatkowane podatkiem od nieruchomości.

Stanowisko organu (Prezydent Miasta Rzeszowa):

- Stanowisko Spółki jest nieprawidłowe zarówno w stanie prawnym przed, jak i po 1 stycznia 2025 r.
- Kontenery są tymczasowymi obiektami budowlanymi zgodnie z prawem budowlanym (art. 3 pkt 5).
- Jako takie są obiektami budowlanymi, a więc mogą być uznane za budowle na gruncie podatkowym.

Argumenty organu:

Do 31.12.2024 r.:

- Definicja „budowli” w ustawie podatkowej odnosi się do prawa budowlanego.
- Skoro prawo budowlane uznaje kontenery za tymczasowe obiekty budowlane, są one obiektami budowlanymi.
- Jeśli kontener nie spełnia definicji budynku (np. brak fundamentu, brak trwałego związku z gruntem), może być budowlą i podlegać opodatkowaniu.

Od 1.01.2025 r.:

- Nowa definicja „trwałego związania z gruntem” = stabilność wystarczająca do przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym.
- Kontenery posadowione na bloczkach/kostce lub połączone do instalacji (np. kanalizacji) spełniają wymóg trwałości.

- Załącznik nr. 4 do ustawy podatkowej zawiera wprost „obiekty kontenerowe trwale związane z gruntem” jako budowle.
- Zdaniem organu, nawet mobilny charakter kontenerów nie wyklucza opodatkowania, jeśli spełniają ww. kryteria.

Wnioski:

Interpretacja budzi poważne wątpliwości i wydaje się mocno naciągana, zwłaszcza w odniesieniu do pojęcia „trwałego związania z gruntem”. Trudno uznać, że mobilny kontener, który jedynie stoi na betonowych blockach czy kostce brukowej, spełnia wymogi ustawowej definicji. Przepisy wskazują wyraźnie, że obiekt musi być połączony z gruntem w sposób zapewniający mu trwałą stabilność – czyli nie tylko odporny na wiatr, lecz także realnie związany z podłożem. Samo postawienie ciężkiego elementu na ziemi nie oznacza jeszcze „połączenia”.

Równie kontrowersyjne jest stwierdzenie, że ustawienie kontenera na budowie stanowi „wzniesienie w wyniku robót budowlanych”. W praktyce nie dochodzi tu do żadnego budowania – kontener przyjeżdża gotowy, bez wylewania fundamentów czy prowadzenia prac w terenie. Takie podejście całkowicie ignoruje realia budowlane oraz sens pojęcia „roboty budowlane”.

Co istotne, organ całkowicie pominął treść uzasadnienia do nowelizacji podatku od nieruchomości. Wprost wskazano tam, że obiektami trwale związanymi z gruntem nie są kontenery, które nie mają żadnego fizycznego połączenia z podłożem. Co więcej, podano przykład dokładnie tej sytuacji – kontenerów ustawionych jedynie na gruncie. Trudno zrozumieć, dlaczego organ zignorował ten fragment, skoro jasno odzwierciedla intencję ustawodawcy.

Dodatkowo, takie stanowisko jest sprzeczne z dotychczasowym orzecnictwem sądów administracyjnych oraz wcześniejszym podejściem Ministerstwa Finansów, zgodnie z którym mobilne kontenery nie powinny podlegać podatkowi od nieruchomości, jeśli nie są trwale związane z gruntem.

Wszystko to pokazuje, że interpretacja prezentowana przez Prezidenta Rzeszowa zmierza raczej do maksymalizacji wpływów podatkowych niż do rzetelnej i zgodnej z prawem wykładni. W efekcie przedsiębiorcy pozostają w niepewności, a mobilny kontener traktowany jest jak budowla, choć trudno go za taką uznać. Taka praktyka rodzi poważne problemy dla biznesu i zwiększa ryzyko kolejnych sporów sądowych.

Opodatkowanie doków przeładunkowych podatkiem od nieruchomości jako części budynku

**Pismo z dnia 23 stycznia 2025 r. Urząd Miasta w Tarnowie
WPW.310.1.2024**

Stanowisko wnioskodawcy:

- Doki przeładunkowe są integralną częścią budynków (są trwale związane z gruntem, posiadają dach, przegrody itd.) i służą działalności logistycznej budynku.
- W związku z tym powinny być opodatkowane jako część budynku, a nie jako osobna budowla.

Stanowisko organu:

- Brak spełnienia definicji budynku
- Obiekt nie posiada fundamentów (jest posadowiony na konstrukcji metalowej – wspornikach).
- Mimo trwałego związania z gruntem i posiadania dachu, brak fundamentów powoduje, że nie spełnia definicji budynku
- Budynek musi posiadać fundamenty, dach, przegrody budowlane i być trwale związany z gruntem.
- Doki przeładunkowe nie są budynkami, a zgodnie z załącznikiem nr 4 do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, doki jako takie są wymienione jako budowle.
- W związku z tym doki przeładunkowe powinny być traktowane jako budowle i opodatkowane odrębnie podatkiem od nieruchomości.

Argumenty organu:

- Elementy doków (brama przemysłowa, śluza uszczelniająca, rampa hydrauliczna) nie zmieniają tej kwalifikacji.
- Definicja budynku (art. 1a ust. 1 pkt 1) wymaga m.in. fundamentów.
- Obiekty bez fundamentów, mimo trwałego związania z gruntem, nie są budynkami.
- Pierwszeństwo ma zawsze kwalifikacja jako budynek, ale jeśli obiekt nie spełnia warunków budynku – jest budowlą.

Wnioski:

Interpretacja przepisów dotyczących doków przeładunkowych budzi obecnie istotne wątpliwości, szczególnie w świetle nowelizacji podatku od nieruchomości oraz dotychczasowej praktyki organów podatkowych. W okresie obowiązywania wcześniejszych regulacji doki przeładunkowe nie były klasyfikowane jako urządzenia budowlane, co potwierdził wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 roku (sygn. akt P 33/09). Organy podatkowe generalnie akceptowały takie stanowisko, a sporadyczne próby jego kwestionowania były oddalane już przez wojewódzkie sądy administracyjne.

Choć na gruncie nowych przepisów można rozważać uznanie doków za urządzenia budowlane, to jednak każdorazowa decyzja powinna być poprzedzona analizą, czy dany dok nie stanowi integralnej części budynku. W omawianej sprawie Prezydent Tarnowa nie przeprowadził takiej oceny, co rodzi poważne wątpliwości co do zasadności podjętego rozstrzygnięcia.

Kwalifikacja magazynu soli drogowej jako budowli

**Pismo z dnia 29 kwietnia 2025 r. Urząd Miasta w Raciborzu
FN.310.1.2025**

Stanowisko wnioskodawcy

(Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Katowicach):

- Wnioskodawca zarządza magazynem soli drogowej.
- Magazyn jest wolnostojącym, zamkniętym i zadaszonym obiektem o konstrukcji stalowej i drewnianej, zabezpieczonym przed wilgocią i korozją od soli.
- Pojemność magazynu wynosi 519 m³ (około 700 ton), co jest jego kluczowym parametrem technicznym.
- Magazyn nie jest budynkiem, ponieważ zgodnie z ustawą, obiekt przeznaczony do magazynowania materiałów sypkich, którego podstawowym parametrem jest pojemność, nie spełnia definicji budynku.
- Magazyn spełnia natomiast definicję budowli zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Stanowisko organu:

- Organ potwierdził prawidłowość stanowiska przedstawionego przez Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad.
- Magazyn soli drogowej należy traktować jako budowlę, a nie budynek, zgodnie z definicjami zawartymi w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.
- Organ wskazał, że zgodnie z art. 1a ustawy, budynek to obiekt z fundamentami i dachem, trwale związany z gruntem i wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród, przeznaczony do użytkowania.
- Budynkiem nie jest obiekt, w którym są gromadzone materiały sypkie i którego podstawowym parametrem jest pojemność.

Argumenty organu:

- Zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych, podatek od nieruchomości dotyczy gruntów, budynków oraz budowli związanych z działalnością gospodarczą.
- Definicja budynku wyklucza obiekty magazynujące materiały sypkie, co wyklucza magazyn soli z tej kategorii.

Wnioski:

Choć organ podatkowy w pełni zaakceptował stanowisko podatnika, trudno uznać wydaną interpretację za prawidłową. Magazyn opisany we wniosku – wykonany z drewnianych bali i stalowej konstrukcji oraz posadowiony na żelbetowych fundamentach ławowych – budzi uzasadnione wątpliwości co do kwalifikacji jako budynku. Taka konstrukcja sugeruje, że obiekt powinien być klasyfikowany właśnie jako budynek, a nie budowla, co pozostaje w sprzeczności zarówno ze stanowiskiem organu, jak i samego podatnika.

Organ nie przeprowadził jednak szczegółowej analizy ani nie zwrócił się do podatnika o dodatkowe wyjaśnienia, ograniczając się do pełnej akceptacji przedstawionego stanowiska. Utrzymanie takiego podejścia może prowadzić do błędnego opodatkowania budynków magazynowych jako budowli, co jest niezgodne z celem nowelizacji podatku od nieruchomości, obowiązującej od 1 stycznia 2025 roku.

Opodatkowanie cmentarza podatkiem od nieruchomości

Pismo z dnia 30 kwietnia 2025 r. Urząd Miejski w Białymstoku
DFN-VII.3120.11.2025

Stanowisko Wnioskodawcy:

- Wnioskodawca to samorządowy zakład budżetowy zarządzający cmentarzem komunalnym, działający na podstawie przepisów prawa i statutu.
- Zakład prowadzi m.in. utrzymanie cmentarza, obsługę pogrzebów oraz zarządza mieniem komunalnym przekazany w trwały zarząd.
- Cmentarz jest traktowany jako kompleksowy obiekt budowlany (budowla), obejmujący grunty, budynki i budowle, wymagający pozwolenia na budowę.
- Na podstawie nowelizacji przepisów dot. Podatku od nieruchomości zakład uważa, że cmentarz nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.
- Zakład twierdzi, że nie musi składać deklaracji podatkowej ani płacić podatku od nieruchomości.
- Działalność zakładu, choć odpłatna, nie ma charakteru działalności gospodarczej, lecz służy realizacji zadań użyteczności publicznej i zaspokajaniu potrzeb wspólnoty.
- Opłaty pobierane przez zakład są ustalane przez organ gminy i mają pokryć jedynie koszty funkcjonowania, bez zamiaru osiągnięcia zysku.

Stanowisko organu:

- Wnioskodawca jako samorządowy zakład budżetowy posiadający nieruchomości i obiekty budowlane w trwałym zarządzie, jest podatnikiem podatku od nieruchomości.
- Cmentarz komunalny jest obiektem złożonym i podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości poprzez klasyfikację poszczególnych jego elementów (grunty, budynki, budowle).
- Budynki oraz budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej podlegają opodatkowaniu.
- Samorządowy zakład budżetowy prowadzi działalność gospodarczą, ponieważ świadczy odpłatne usługi na rzecz osób trzecich, co wskazuje na zarobkowy charakter działalności.

Argumenty organu:

- Cmentarz komunalny jest obiektem kompleksowym składającym się z gruntów, budynków i budowli (alejki, ogrodzenie, wodociąg, oświetlenie, kolumbaria).
- Konieczne jest wyodrębnienie poszczególnych elementów i ich odrębna klasyfikacja podatkowa.
- Obiekty złożone należy analizować jako zbiór elementów (np. stacja paliw).
- Trwały zarząd i zarządzanie nieruchomościami przez JST czy ich zakłady jest tytułem do podatku.
- Samorządowy zakład budżetowy wykonuje zadania własne JST, w tym administrowanie cmentarzem, co może być działalnością gospodarczą.

Wnioski:

Cmentarz jest obiektem złożonym, jednak na gruncie nowelizacji podatku od nieruchomości należy go traktować jako zbiór poszczególnych elementów, które podlegają odmiennym zasadom opodatkowania. Samorządowy zakład budżetowy zarządzający nieruchomością i obiektami znajdującymi się na cmentarzu posiada trwały zarząd nad tym majątkiem i w związku z tym powinien być uznany za podatnika podatku od nieruchomości.

Zaskakujące jest natomiast stanowisko organu podatkowego, który uznał, że zakład ten prowadzi działalność gospodarczą o charakterze zarobkowym, ponieważ świadczy odpłatne usługi pogrzebowe na rzecz podmiotów zewnętrznych. Taka interpretacja jest sprzeczna z utrwaloną linią orzecniczą sądów administracyjnych. Sądy wielokrotnie podkreślały, że samorządowe zakłady budżetowe realizują zadania własne gminy na rzecz społeczności lokalnej i nie działają w celu osiągnięcia zysku – nawet jeśli ich działalność generuje określone przychody.

Opodatkowanie węzłów ciepłych

Pismo z dnia 9 lipca 2025 r. Urząd Miejski w Lublinie
PE-OR.310.3.2025

Stanowisko Wnioskodawcy:

- Wnioskodawca prowadzi działalność opartą na dostawie ciepła do budynków poprzez przyłączanie ich do sieci ciepłowniczej.
- W tym celu, Wnioskodawca instaluje własną infrastrukturę grzewczą składającą się z przyłącza i węzła ciepłego.
- Kwalifikacja węzłów obejmuje węzły indywidualne – obsługujące jeden obiekt i grupowe – obsługujące więcej niż jeden obiekt.
- Co do zasady węzły instalowane są wewnątrz danego budynku, jednak w niektórych przypadkach mogą się one znaleźć poza bryłą budynku – w innym budynku wolnostojącym (podstacji) lub w obrębie bryły jednego z zasilanych budynków.
- Elementy węzłów są produkowane w fabryce, a instalacja sprowadza się do prostego montażu lub ustawienia na uprzednio przygotowanym podłożu.
- Wnioskodawca twierdzi, że węzły stanowią instalacje zapewniające możliwość użytkowania budynku zgodnie z przeznaczeniem.
- Węzły, zdaniem Wnioskodawcy, nie podlegają opodatkowaniu podatku od nieruchomości z racji tego, że nie powstały w wyniku procesu budowlanego, gdyż do ich budowy nie stosuje się przepisów prawa budowlanego, a co za tym idzie, nie zostały „wzniesione w wyniku robót budowlanych”. Dodatkowo proces ten nie wymaga uzyskania dokonania żadnego zgłoszenia bądź uzyskania pozwolenia z przepisów Prawa budowlanego.

Stanowisko organu:

- Opodatkowaniu podatku od nieruchomości podlega budynek wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem (instalacja elektroenergetyczna, wodociągowa, kanalizacyjna, ciepła, telekomunikacyjna, gazowa).
- Rodzaj instalacji zapewniających taką możliwość różni się w zależności od przeznaczenia budynku.
- Ustawa nie definiuje instalacji zapewniających możliwość użytkowania budynku zgodnie z przeznaczeniem, ale zgodnie ze znaczeniem językowym należy je rozumieć jako zespół przewodów i urządzeń służących do przesyłania mediów, takich jak prąd elektryczny, gaz ziemny, woda, ścieki itp. do obsługi wnętrza budynku.
- Roboty budowlane obejmują nie tylko budowę rozumianą w potocznym znaczeniu tego słowa, lecz obejmują również montaż.

Argumenty organu:

- Skoro ustawodawca mówi o „instalacjach zapewniających możliwość użytkowania budynku zgodnie z przeznaczeniem”, to należy przyjąć, że chodzi o instalacje wewnątrz budynku.
- Oznacza to, że węzeł znajdujący się w jednym budynku nie może być elementem instalacji niezbędnej do użytkowania innego budynku.
- To samo w przypadku węzłów grupowych – jeśli jeden węzeł obsługuje kilka budynków, to nie sposób uznać, że jedno urządzenie stanowi element instalacji każdego z budynków.
- Węzły ciepłe nie są zatem częścią instalacji budynków, zarówno w przypadku węzłów indywidualnych, grupowych, na zewnątrz lub wewnątrz budynków. Stanowią jednak oddzielne elementy sieci przesyłowej przedsiębiorcy.
- Montaż oznacza nie tylko zamontowanie – złożenie z gotowych części, ale i nawet postawienie na podłożu obiektu bez jego podłączenia.
- Węzły zatem powstały w wyniku procesu budowlanego, w którego skład wchodzi również montaż, i podlegają opodatkowaniu podatku od nieruchomości jako budowle.

Wnioski:

Organ podatkowy przyjął wyjątkowo niekorzystną dla podatników wykładnię pojęcia „procesu budowlanego”. Co prawda w jego zakresie mieści się montaż, jednak organ uznał, że będzie nim nawet samo ustawienie obiektu na podłożu – bez jakiegokolwiek podłączenia czy dodatkowych prac. Takie stanowisko stanowi istotne odejście od potocznego rozumienia terminu „montaż”, który zwykle zakłada określony zakres prac technicznych oraz integrację obiektu z infrastrukturą lub jego docelowym otoczeniem. Przyjęcie tak szerokiej definicji może prowadzić do rozszerzenia opodatkowania na obiekty, które w rzeczywistości nie zostały zamontowane w sensie technicznym, lecz jedynie ustawione w wyznaczonym miejscu bez dodatkowych czynności.

Kontrowersje budzi również kwalifikacja węzłów ciepłych. Organ konsekwentnie uznaje je za elementy znajdujące się poza instalacją, stanowiące część sieci przesyłowej spółki. Trudno się z tym zgodzić, ponieważ instalacja ciepłownicza jest integralnym elementem budynku, a bez węzłów ciepłych nie mogłaby prawidłowo funkcjonować – brakowałoby systemu grzewczego i podstawowych warunków bytowych. Z tego względu stanowisko organu, według którego węzły ciepłe należy traktować jako budowle, pozostaje nieprzekonujące. Co więcej, nie zostało ono należycie uzasadnione, co stoi w sprzeczności z celem nowelizacji podatku od nieruchomości, która miała uporządkować zasady kwalifikacji obiektów budowlanych.

Transformatory i rozdzielnice jako urządzenia budowlane – urządzenia techniczne

Pismo z dnia 6 maja 2025 r. Urząd Miejski w Gogolinie
WF.II.3120.51.2025.AD

Stanowisko Wnioskodawcy:

- Dla potrzeb Wnioskodawcy konieczne jest zasilanie energią elektryczną różnorodnych urządzeń poprzez należące do niego zakładowe sieci elektroenergetyczne i transformatory.
- W stacjach transformatorowych (budynkach) znajdują się transformatory i rozdzielnice.
- Transformatory mają niezbędne znaczenie dla Wnioskodawcy, ponieważ energia dostarczana do zakładu ma bardzo wysokie napięcie. Transformatory obniżają napięcie, aby możliwe było zasilanie urządzeń.
- Rozdzielnice natomiast spełniają swoją rolę poprzez rozdział strumienia energii elektrycznej na poszczególne podstacje, obiekty i urządzenia odpowiednio do ich zapotrzebowania.
- Zdaniem Wnioskodawcy, transformatory i rozdzielnice znajdujące się w budynkach nie podlegają opodatkowaniu podatku od nieruchomości.

Stanowisko organu:

- Transformatory i rozdzielnice są urządzeniami budowlanymi i podlegają opodatkowaniu podatku od nieruchomości.
- Służą one obiektowi wymienionemu w załączniku nr 4 – linii elektroenergetycznej. Nie ma znaczenia, czy są elementem składowym linii, sieci, węzła czy systemu.
- Nie ma znaczenia umiejscowienie transformatora czy rozdzielnicy w budynku.

Argumenty organu:

- Transformatory i rozdzielnice są bezpośrednio związane z liniami elektroenergetycznymi, które wg załącznika nr 4 są budowlą.
- Są one niezbędne do użytkowania tej budowli zgodnie z przeznaczeniem oraz są wzniesione w wyniku robót budowlanych.
- Są zatem urządzeniami technicznymi, podlegającymi opodatkowaniu jako urządzenia budowlane.
- Budynki, w których znajdują się transformatory czy rozdzielnice, powinny być natomiast opodatkowane odrębnie od urządzeń budowlanych, które się w nich znajdują.

Wnioski:

Organ podatkowy doszedł do błędnej konkluzji przy kwalifikacji transformatorów i rozdzielnic. Przedstawione stanowisko wydaje się sztuczne i nakierowane przede wszystkim na maksymalizację efektu fiskalnego. Organ uznał bowiem, że transformatory i rozdzielnice służą budowli, jaką jest sieć elektroenergetyczna. Tymczasem sama sieć może funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem nawet bez konkretnych transformatorów czy rozdzielnic. Właściwsze byłoby stwierdzenie, że urządzenia te służą zapewnieniu zasilania sprzętom wykorzystywanym przez podatnika w prowadzonej działalności gospodarczej.

W praktyce organ arbitralnie, posługując się własnym uznaniem zamiast przepisów, przesądził o służebności transformatorów i rozdzielnic nie wobec urządzeń pozostających w posiadaniu podatnika, lecz wobec obiektu liniowego – linii elektroenergetycznej. Brakuje jednak niezbitych argumentów, że to właśnie linia wymaga zastosowania tych urządzeń. Bardziej prawdopodobne jest, że transformatory i rozdzielnice są niezbędne do prawidłowego działania sprzętów korzystających z energii elektrycznej o odpowiednio regulowanym napięciu. Bez dostarczonej energii urządzenia te nie mogłyby bowiem spełniać swojej funkcji.

Takie podejście stoi w sprzeczności z celem nowelizacji podatku od nieruchomości, której intencją było uporządkowanie klasyfikacji obiektów budowlanych i uniknięcie arbitralnych, fiskalnych interpretacji.

Skontaktuj się z nami!

Klaudia Bielecka

Senior Tax Consultant

klaudia.bielecka@accace.com

Piotr Zając

Managing Director

piotr.zajac@accace.com

Accace Poland

Accace to proaktywny partner zapewniający kompleksowe, oparte na holistycznym podejściu do biznesu, wsparcie w zakresie outsourcingu i doradztwa. W ramach globalnej grupy, lidera na rynkach Europy Środkowo – Wschodniej, łączymy inteligentne rozwiązania technologiczne z wiedzą i praktycznym doświadczeniem ponad 800 lokalnych ekspertów. Globalny potencjał i dbałość o najwyższą jakość pozwala nam przełamywać standardy i oferować innowacyjne usługi w obszarze podatków, prawa, księgowości oraz obsługi kadrowo-płacowej dla około 2 000 klientów, niezależnie od branży oraz skali ich biznesu.

Accace Circle

Accace działa na arenie międzynarodowej jako Accace Circle - społeczność biznesowa tworzona przez uznanych dostawców usług outsourcingowych i doradczych. Oparte na wspólnych wartościach podejście zapewnia zintegrowaną i profesjonalną obsługę, przewyższającą obowiązujące oczekiwania rynkowe. Dzięki zaangażowaniu ponad 7 000 specjalistów w ponad 60 krajach, przygotowujemy globalnie 800 000 pasków płacowych dla 80 000 klientów, głównie średnich i międzynarodowych firm z listy Fortune 500, reprezentujących różne sektory gospodarki.

Więcej o nas: www.accace.pl | www.accace.com | www.circle.accace.com

..accace

One step ahead of your needs